

PRZEGRACZ (1) *sb m*

G pl przegrącz(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto przegrywa w karty (gra słów w nawiązaniu do imienia Pangracz, będącego być może znaczącym przekształceniem od Pankrac): ten ieden lift kazał Pángrączowi synowi śwemu oddać: á ow Drugi Dobrochowkiemu przyjacielowi śwemu. [...] (–) Iest tu Siłá bowiem Przegraczow, ielli oycowłkiego Nie powiełz mi przezwiłká: nie mogęc tych ludzi Vkázać ktorých łzukałz. CiekPotr 70.

MP